

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3326/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Милена Кнежевић и Ивица Кнежевић, адвокати из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 334/24 од 08.11.2024. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 334/24 од 08.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 334/24 од 08.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 334/24 од 08.11.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Пироту П 841/23 од 28.05.2024. године па је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци на име дуга исплати појединачне износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу, као и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 54.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда,

потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи исплати дуг по основу уговора о зајму, применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, налазећи да нема места примени одредбе члана 562. Закона о облигационим односима. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиље не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета суду дана 20.10.2023. године. Вредност предмета спора је 141.488,00 динара, а спор је вођен по правилима спора мале вредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиље није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**